

Περί της Εν Χριστώ Ζωής - Αγίου Νικολάου Καβάσιλα

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Περί της Εν Χριστώ Ζωής Αγίου Νικολάου Καβάσιλα 0

Λόγος

πρώτος: «Η εν Χριστώ ζωή πραγματοποιείται με τα Ιερά Μυστήρια Βαπτίσματος, του Χρίσματος και της Θείας Κοινωνίας»

Μ' αυτά ο άνθρωπος γεννιέται, μορφοποιείται και συνάπτεται με το Σωτήρα του. Ειδικά, με το πρώτο μυστήριο ο άνθρωπος εισάγεται στη ζωή. Το χρίσμα, στη συνέχεια, προσφέρει την κατάλληλη ενέργεια γι' αυτή τη ζωή. Τέλος, η θεία Ευχαριστία συντηρεί και διατηρεί τη ζωή. Και τα τρία δημιουργούν σχέση υιοθεσίας και φιλίας μεταξύ των ανθρώπων και του Θεού, καταργώντας μια και για πάντα τη δουλική σχέση. Με τη συμμετοχή σ' αυτά εξευτελίζεται ο διάβολος κι εγκαινιάζεται αγαπητική σχέση με το Χριστό.

Λόγος δεύτερος: «Η συμβολή του Αγίου Βαπτίσματος στην εν Χριστώ ζωή»

Το βάπτισμα είναι αρχή βίου και βάση και θεμέλιο ζωής. Γι' αυτό και θεωρείται η ονομαστήρια ημέρα των πιστών και καθώς είναι φώτισμα μας φέρνει σε άμεση επικοινωνία με το Φως. Βυθιζόμενος - αναδυόμενος από την κολυμβήθρα ο άνθρωπος, γεννιέται αληθινά και γίνεται παιδί του Θεού: του Πατέρα που συμφιλιώθηκε, του Υιού που συμφιλίωσε και του Αγίου Πνεύματος που προσφέρθηκε ως δώρο, όταν συμφιλιωθήκαμε.

Λόγος τρίτος: «Ποιά η συμβολή του Αγίου Μύρου στην εν Χριστώ ζωή»

Το Άγιο Μύρο είναι η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος που χαρίζει στον κάθε βαπτιζόμενο πιστη, προσευχή, αγάπη, σωφροσύνη, ταπεινοφροσύνη, δικαιοσύνη, φιλανθρωπία και γενικά κάθε είδους αρετή.

Λόγος τέταρτος: «Η συμβολή του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας στην εν Χριστώ ζωή»

Η βρώση του Σώματος και η πόση του Αίματος του Χριστού ενοικίζει τους ανθρώπους στο Χριστό και το Χριστό στους ανθρώπους. Υπάρχει μεγαλύτερη μακαριότητα; Αυτή η ένωση του ανθρώπου με το Χριστό έχει διπλό αποτέλεσμα: άφεση αμαρτιών και κληρονομία της Ουράνιας Βασιλείας. Είναι, εξάλλου, χαρακτηριστικό ότι το μυστήριο της Μετάνοιας δνε ενεργοποιείται, άν δεν

υπάρξει συμμετοχή στο μυστικό τραπέζι του Χριστού. Έτσι ο άνθρωπος φωτίζεται, καθαρίζεται κι ενισχύεται στον αγώνα του κατά του πονηρού και των παθών. Αυτός είναι και ο λόγος της συνεχούς συμμετοχής στο Μυστήριο των Μυστηρίων.

Λόγος πέμπτος: «Ποιά η συμβολή του καθαγιασμού του ιερού θυσιαστηρίου στην εν Χριστώ ζωή»

Η Αγία Τράπεζα είναι ο χώρος αφόρμησης των Μυστηρίων. Γι' αυτό και δίνεται ιδιαίτερη σημασία στον καθαγιασμό της: ο λευκός χιτώνας του επισκόπου, το γονάτισμα του, το πλύσιμο της με ζεστό νερό, το μύρωμα της, η επικάλυψη της με άσπρο σεντόνι και πολύτιμα καλύμματα έχουν όλα το βαθύτερο συμβολισμό τους. Μα, πάνω απ' όλα, η τοποθέτηση λειψάνων μαρτύρων και το άναμμα της ακοιμήτης κανδήλας την ετοιμάζουν για την ιερουργία των Τιμίων Δώρων. Όλα συμβολίζουν το αληθινό θυσιαστήριο.

Λόγος έκτος: «Πως θα διαφυλάξουμε την εν Χριστώ ζωή που λάβαμε από τα μυστήρια»

Ο άνθρωπος παίρνει με τα Μυστήρια το δώρο της ζωής. Αλλά, για να συνεχίσει να ζει, χρειάζεται να καταβάλει και προσωπική προσπάθεια: είναι ανάγκη να τηρεί τις εντολές του Χριστού ως ρυθμιστικό παράγοντα της επίγειας ζωής του, να προσέχει ακοιμήτως, να προσεύχεται αδιαλείπτως, να μελετά το λόγο του Θεού συνεχώς. Κι όλα τούτα, για να ελέγχει τους λογισμούς και τις επιθυμίες του. Γιατί ο άνθρωπος, αμαρτάνοντας, γίνεται αχρείος ενώπιον του Θεού αλλά και του εαυτού του. Πρότυπο του κάθε πιστού άς είναι μονίμως ο Χριστός, για να μπορεί να επιδίδεται στην άσκηση της αρετής καταξιώνοντας τον εαυτό του κι αφθαρτίζοντας τον.

Λόγος έβδομος: «Σε ποιά κατάσταση φθάνει ο μνημένος, όταν διαφυλάξει με τη δική του προσπάθεια τη Χάρη που έλαβε από τα Μυστήρια»

Όσοι παίρνουν τα δώρα της χάριτος έχουν αγαθή θέληση ψυχής στραμμένη προς το Θεό, το μοναδικό στοιχείο που συνιστά τη μακαρία ζωή. Η οδός των Μυστηρίων είναι η μόνη οδός η οποία προετοιμάζει τον άνθρωπο για τη μέλλουσα ζωή, αφού, προηγουμένως, αποστραφεί την αμαρτία. Φυσικά, ο πιστός φοβάται για τα δεινά που επίκεινται στους ασεβείς, αλλά ελπίζει κι αγαπά το Θεό και το αγαθό. Απ' αυτό το τελευταίο, ο πιστός μετέχει διαρκώς στη χαρά, γιατί, στην ουσία, χαίρεται με τα θεία αγαθά στα οποία συνυπάρχει ο Θεός. Ο μνημένος αγαπά και μένει στο Θεό κι ο Θεός σ' αυτόν. Καρπός αυτής της αγάπης είναι η μίμηση του Χριστού. Η ζωή της Χάριτος είναι η όντως ζωή.

Πηγή: orthodoxia.forumup.gr